

3. REGULAMENT DE DESFĂȘURARE A CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE LUCRU CU CAINI LIMIERI

Urma artificială

Examenul are ca scop verificarea capacității câinelui de a găsi vânatul rănit, sângerând, la mai multe ore după rănire. Este o calitate foarte importantă pentru câinele specializat la vânatul mare. La proba specială, urma trebuie să fie de 24 de ore vechime pe o lungime de 1000 – 2000 m, cu minimum 3 bucle; la proba universală, lungimea dărei de sânge este de minimum 600 m și urma de cel puțin două ore vechime. Într-o zi pot fi arbitrați de o comisie 12 câini.

Câinele poate parcurge urma în două feluri:

1. pe lesă lungă de cel puțin 6 m și zgardă lată. El trebuie să-și conducă stăpânul de la locul de rănire până la vânatul căzut sau la zăcătoare;
2. liber, când după găsirea vânatului se întoarce la stăpân, semnaleză găsirea sau bocește la vânatul căzut.

Înainte de începerea probei, conducătorul câinelui trebuie să anunțe arbitrii de modul cum câinele semnaleză găsirea vânatului.

Fiecare câine are dreptul la o urmă nouă, dar, dacă câinele nu a reușit să parcurgă traseul, arbitrii pot lăsa pe această urmă un alt câine. După găsirea vânatului, câinele trebuie lăsat un timp lângă vânat pentru observarea comportării sale. Câinele care rupe vânatul se exclude din concurs. Nu se consideră rupere când trage de părul vânatului căzut.

Pregătirea probei

1. Terenul: pădure mai rară alternată cu subarboret des, cu efectiv de vânat mare, corespunzător. Urmele să nu încrucișeze drumuri mai circulat. Distanța între urme să fie de minimum 150 m. Ultima parte a urmei să treacă pe o porțiune mai deschisă pentru a permite observarea comportamentului câinelui la apropierea vânatului.

2. Vânatul trebuie să fie împușcat proaspăt, de preferință căprior. Rănila vot fi cusute bine, iar vânatul stropit cu sângele folosit pentru urmă.

3. Dâră pe 1200 m. Se folosește un sfert de litru de sânge. Pe băț se leagă o bucată de burete de 5 x 3 cm, care se înmoaie în sânge, cu care se face urma pe sol și vegetație. Se repetă înmuiatul de circa 10-15 ori pe 1200 m, ceea ce înseamnă o rănire mai slabă. Se mai poate folosi și un flacon de plastic transparent cu un dop dozator.

4. **Pregătirea urmei.** Cu o zi înainte, o persoană care cunoaște bine pădurea marchează traseul cu atenție la bucle și cu vântul în spate. Traseul se marchează pe arbori din 10 – 15 m cu bucăți de hârtie colorată de altă culoare pentru fiecare urmă și pe ambele laturi ale copacului. Se marchează locul de rănire cu număr, precum și locul vânatului la capătul urmei. Semnele vor fi verticale pe porțiunile drepte, iar la curbe sau bucle – și orizontale care să indice direcția curbei.

5. Executarea urmei. În pre seara probei sau dimineața devreme în zori, organizatorul cu două ajutoare procedează astfel : locul rănirii se marchează cu ceva mai mult sânge și se acoperă cu două crengi de brad. Unul din ajutoare, la fiecare copac marcat, lasă urma de sânge, iar celălalt scoate semnul de pe fața arborelui, lăsând semnul de pe dos, pentru ca arbitrii să poată controla justetea parcursului. Organizatorul controlează întreaga activitate, pentru corectitudinea procedurii. După terminarea

traseului și marcării locului unde se va așeza vânatul împușcat. Cei trei depășesc capătul traseului și fac un ocol mai mare ca să ajungă la pornirea celei de-a doua urme. La curbe sau bucle, sângele trebuie să fie abundent, înaintea probei, un cunoscător al locului va așeza vânatul la capătul urmei, după care se va ascunde cu vânatul potrivit la distanța de 25-30 m de vânat. Vânatul nu trebuie să fie ușor vizibil de la distanță, dar nici nu va fi ascuns prea mult. Cei care marchează și fac urma – traseu nu vor fi însoțitori de câine.

Arbitrajul

Câinii vor fi examinați pe bază de standard, trăgându-se la sorți ordinea în concurs.

1. Lucru pe liber sau reîntoarcerea câinelui la conducător. Primii 750 m se parcurg cu lesă lungă, după care câinele se lasă liber. După găsirea vânatului, câinele se reîntoarce la conducător, iar prin anumite semne (bucurie etc.) trebuie să arate găsirea vânatului.

2. Lucru pe liber cu bocire. După primii 750 m, pe lesă lungă, se lasă liber câinele care, după găsirea vânatului, fără să fie înconjurat de stăpân, trebuie să bocească, până când ajung la el arbitrii și stăpânul.

3. Căutarea pe lesă lungă. Câinele conduce stăpânul pe o lesă de 6-7 m, mergând cu nasul pe urmă sau paralel cu urma. Dacă pierde urma de mai mult două ori, câinele se elimină din concurs. În cazul pierderii urmei, câinele și stăpânul sunt rechemați și puși pe urma vizibilă, după care pornesc din nou. Dacă câinele părăsește urma, trebuie lăsat să se îndepărteze, ca apoi să se întoarcă singur pe urmă. Se penalizează părăsirea urmei o dată sau de două ori.

Coeficienți de calificare:

- a. Munca pe urma de sânge – 10
- b. Siguranța ținerii urmei - 8
- c. Voința de căutare - 7

Arbitrii apreciază finețea mirosului, precum și faptul că, în anumite condiții (altă urmă de vânat sănătos), câinele nu este deranjat în urmărirea vânatului rănit.

Notele sunt identice cu cele de mai sus, iar punctele se calculează înmulțind nota cu coeficientul.

Premiile se atribuie astfel:

Calitatea	Coef	PREMIUL I		PREMIUL II		PREMIUL III	
		Nota	Pct.	Nota	Pct.	Nota	Pct.
1. Munca pe urmă	10	4	40	3	30	2	20
2. Siguranța ținerii	8	3	24	3	24	2	16
3. Voința la căutare	7	3	21	2	14	2	14
TOTAL			85		68		50

Câinii care obțin premiile I, II, III vor fi menționați la pedigriu cu semnul Sch.II.K – limier, urmă artificială.

Scotocirea în pădure și docilitatea

Proba are ca scop verificarea capacității câinelui de a scoate orice fel de vânat din desișuri pe terenuri accidentale, precum și a gradului de dresaj; conducătorul îl poate ține în lesă.

Condițiile: Pe cât posibil, terenul trebuie să fie împrejmuit pe o suprafață de cel puțin 1 ha cu vegetație forestieră deasă și cu vânat abundent, din orice specie.

Arbitrarea

Arbitrii și câțiva vânători înconjoară porțiunea ca la o vânătoare cu gonaci adevărată. Câinele trebuie să caute și să scocească sânguincios toate tufele, desișurile, iar, când dă de vânat, trebuie să-l stârneasă cu glas.

Se apreciază :

- modul scotocirii și căutării terenului
- voința și perseverența pentru stârnire
- stârnirea reală a vânatului

Dacă nu stârnește vânat, nu primește notă. Cel care stârnește fără glas se elimină din concurs.

Arbitrarea docilității.

Câinele nu are voie să deranjeze stăpânul sau pe ceilalți participanți la vânătoare.

Mersul la picior liber sau la lesă. În pădure, cu întoarceri câinele trebuie să meargă la picior pe partea stângă a stăpânului, să nu depășească genunchiul și, la lesă, să nu se agate în copaci. Coeficientul 2 la mers liber și 1 la mers în lesă.

Rămânerea pe loc, paza obiectului și suportarea focului de armă.

Conducătorul lasă pe un loc mai deschis un obiect personal (rucsac, haină) și câinele rămâne culcat lângă obiect. Stăpânul se îndepărtează pentru a nu fi văzut de câine și apoi trage două focuri de armă. Câinele trebuie să rămână nemișcat până la întoarcerea stăpânului. Lăsat liber pe loc, are coeficientul 2, iar legat lângă rucsac – 1. Dacă părăsește locul, latră sau scheaună, primește insuficient.

Comportamentul în timpul goanei. Se imită o vânătoare cu gonași, se trag focuri de armă, iar câinii trebuie să rămână liniștiți, culcați sau în poziții „șezi” lângă stăpâni în tot timpul goanei. Liberi au coef. 2, iar la lesă – coef. 1.

Coeficienții :

- a. Scotocire, căutare – 8
- b. Voința - 6
- c. Stârnire - 5

La docilitate, coeficienții au fost amintiți mai sus la cele trei faze.

Atribuirea premiilor

Calitatea	Coef	PREMIUL I		PREMIUL II		PREMIUL III	
		Nota	Pct.	Nota	Pct.	Nota	Pct.
Scotocire	8	4	32	3	21	2	10
Voință	6	3	18	3	18	2	10
Stârnire	4	3	15	2	10	2	10
Docilitate minim fără notă suficient			10		8		44
TOTAL			75		60		